

tekst: Ger Lodewick - orgaandonor-neen.nl

Hoe integer zijn de wetten op orgaandonatie?

'Mijn lichaam is geen ding'

Zowel de huidige wet op de orgaandonatie als het beoogde dwingende systeem van Actieve Donor Registratie (ADR) van D66 zijn ontstaan met het oog op zieke mensen die graag een ander orgaan willen. Als zodanig is de wet gericht op de ontvanger. Dat is begrijpelijk. Feiten over degene die orgaantransplantatie mogelijk maakt – de donor – ontbreken. En dat is onbegrijpelijk. Deze feiten gaan namelijk ieder mens aan, die geacht wordt een keuze te maken over orgaandonatie.

Zijn deze feiten dan niet bekend? Zeker wel, maar ze worden bewust verzwegen door onze politieke wetgever. Het ADR van D66 is hier een pregnant voorbeeld van. Dit is om verschillende redenen kwalijk. Eén ervan is dat de geloofwaardigheid en integriteit van onze overheid in het geding is.

Informatieplicht

De overheid heeft een informatieplicht. Burgers dienen volledig en juist voorgelicht te worden over de vraag wat orgaandonatie precies inhoudt. Ook al is de orgaandonatiewet gericht op het verkrijgen van meer organen, de potentiële 'postmortale' donor heeft het recht te weten wat met hem/haar gebeurt als hij/zij in deze situatie terecht komt.

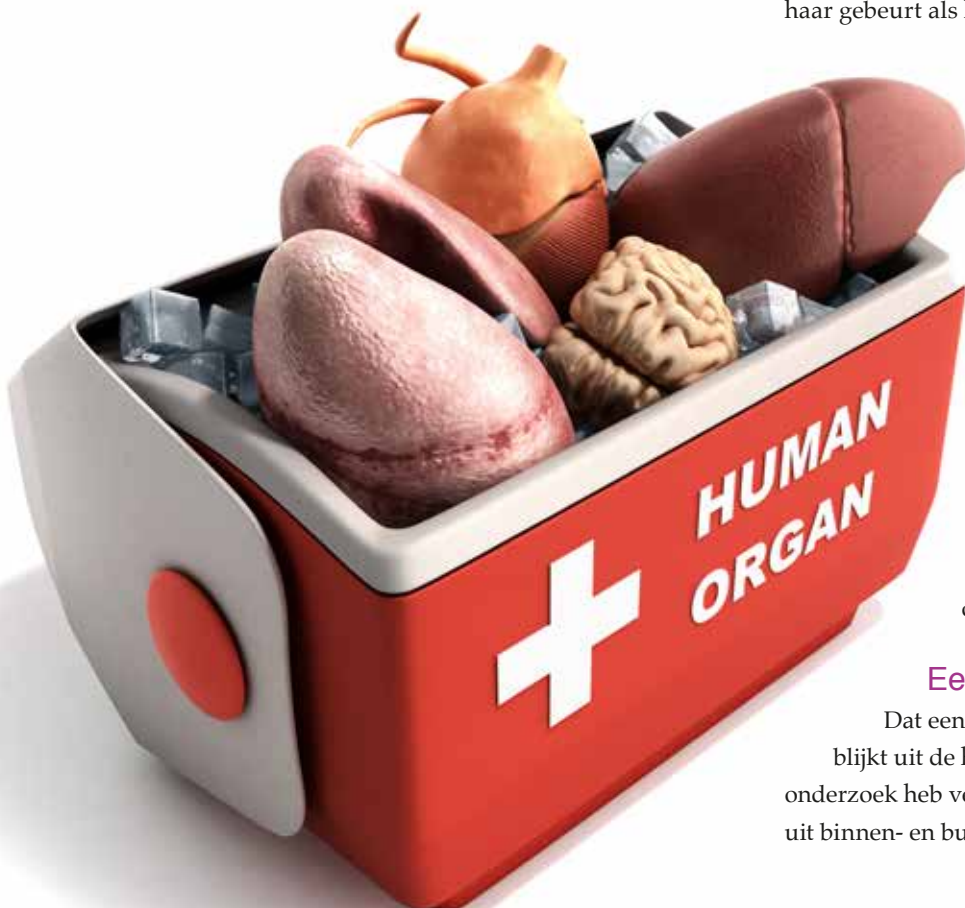
Dit is van wezenlijk belang om een afgewogen beslissing te kunnen nemen wel of geen donor te worden.

In de tekst van de wet op de orgaandonatie wordt de misleidende terminologie na overlijden en stoffelijk overschot gehanteerd.

Hier wringt de schoen niet alleen, hij past in het geheel niet. Geen enkele orgaandonor is overleden want dan zouden de organen niet meer bruikbaar zijn voor transplantatiedoeleinden. Zelfs de Reclame Code Commissie heeft die terminologie afgewezen.

Een orgaandonor leeft nog

Dat een orgaandonor nog duidelijk leeft, blijkt uit de hiernaaststaande feiten die ik na intensief onderzoek heb verkregen van zo'n 30 medische specialisten uit binnen- en buitenland.

- **De patiënt krijgt zuurstof toegediend (wordt 'beademd'), hetgeen een fundamentele handeling voor leven is.**
Zonder zuurstof is geen menselijk leven mogelijk en treedt de dood in. De organen zouden dan heel snel beschadigd raken en onbruikbaar zijn voor transplantatie. De ademhaling van de patiënt wordt ondersteund met behulp van apparatuur. Dat is niet meer mogelijk wanneer de donor werkelijk dood is.
- **De lichaamstemperatuur is normaal en de huid heeft een normale kleur.**
Een stoffelijk overschot is koud en de huid heeft een bleekblauwe grauwe kleur. Lijkvlekken zijn hier en daar zichtbaar.
- **Het hart klopt en stuwt het bloed door het lichaam.**
In een stoffelijk overschot is het hart gestopt en er stroomt geen bloed meer door het lichaam. Hierdoor wordt ook geen zuurstof meer door het lichaam getransporteerd.
- **De bloedsomloop functioneert uitstekend.**
In een stoffelijk overschot is de bloedsomloop tot stilstand gekomen en is het bloed naar de laagste delen gezakt. Dit wordt zichtbaar door de zogenaamde lijkvlekken.
- **De lichaamscellen blijven zich vermenigvuldigen.**
In een stoffelijk overschot is het vermogen tot celdeling verdwenen. Cellen vernieuwen niet meer waardoor de ontbinding van het stoffelijk overschot op gang komt.
- **De neuronale besturingen zoals in de vorm van reflexachtige bewegingen werken.**
In een stoffelijke overschot zijn reflexachtige bewegingen niet meer mogelijk doordat de neuronale besturingen zijn weggevallen.
- **Alle orgaanfuncties zijn intact.**
In een stoffelijk overschot functioneren de organen niet meer en hiermee zijn alle orgaanfuncties verdwenen.
- **De wisselwerking binnen het gehele organisme is intact.**
In een stoffelijk overschot is er geen enkele wisselwerking meer tussen welke interne systemen dan ook (bijvoorbeeld stofwisseling, zuurstofopname, hormonale afscheidingen).
- **De patiënt wordt gevoed en spijsvertering en stofwisseling functioneren ongestoord.**
Een stoffelijk overschot kan niet meer gevoed worden. Als je er toch op welke manier dan ook voedsel in zou brengen, gebeurt daar niets mee doordat dit niet meer verteerd wordt en er ook geen stofwisseling meer mogelijk is.
- **Het lichaam kan hoge koorts ontwikkelen.**
In een stoffelijk overschot ontbreekt dit vermogen. Koorts veroorzakende bacteriën kunnen een lijk onmogelijk aanzetten om zijn zelfhelende kracht te gaan benutten. Dat vermogen heeft alleen een levend systeem.
- **Een hersendood verklaarde patiënt krijgt medicijnen toegediend en reageert hierop.**
Een stoffelijk overschot kan onmogelijk op medicijnen reageren. Medicijnen hebben alleen invloed op levende systemen.
- **Uitscheidingsprocessen gaan gewoon door.**
Eenvoudig gesteld, een hersendood verklaarde mens gaat door met plassen en poepen omdat hij gevoed wordt. Deze uitscheidingsprocessen volgen op voeding die door het lichaam wordt verteerd. Bij een stoffelijk overschot zijn deze lichamelijke processen gestopt.
- **Wonden genezen.**
Bij een stoffelijk overschot is dit onmogelijk, zelfs geen schrammetje geneest. Genezen van wonden is een vermogen van levende systemen.
- **Hersendood verklaarde zwangere vrouwen kunnen zelfs na drie maanden een levend gezond kind ter wereld brengen.**
In een stoffelijk overschot kan zich onmogelijk een levend kind ontwikkelen. Dit is voorbehouden aan een levende mens. Een zwangere vrouw die echt dood is, kan haar foetus niet meer voeden en laten groeien, waardoor ook haar foetus direct sterft.
- **Hersendood verklaarde mannen kunnen erecties krijgen.**
Dit vermogen ontbreekt bij een mannelijk stoffelijk overschot.
- **Hersendood verklaarde patiënten reageren op vaccinaties.**
Een dergelijke reactie kan alleen een levende mens voortbrengen. Daartoe is een stoffelijk overschot niet meer in staat.
- **Wanneer de operatie om de organen eruit te halen begint, stijgen hartslag en bloeddruk significant.**
Als je in een stoffelijk overschot gaat snijden gebeurt er niets. Hartslag en bloeddruk zijn immers gestopt.
- **In ongeveer 75% van de gevallen maakt de hersendood verklaarde patiënt bij de start van de operatie afwerende gebaren en komt zelfs een stukje overeind ('Lazarusreflex').**
Deze gebaren zijn bij een stoffelijk overschot onmogelijk doordat alle leven verdwenen is. Zelfs een zogenaamde reflex vereist een intact ruggenmerg en een intact ruggenmerg is alleen aanwezig bij levende personen.
- **In verband met deze Lazarusreflex worden spierverlappende middelen toegediend of wordt de patiënt op de operatietafel vastgebonden.**
Een stoffelijk overschot reageert niet op spierverslappende middelen en heeft deze ook niet nodig omdat alle leven eruit verdwenen is. Vastbinden is ook niet nodig.
- **Als je een werkelijk stoffelijk overschot uit het mortuarium haalt en je gaat het beademen, gebeurt er niets en gaat het hart echt niet meer kloppen.**
Toelichting overbodig.

Het huidige hersendood-protocol dat deel uitmaakt van de wet op de orgaandonatie is daarom een invalide en onbetrouwbaar instrument om de dood vast te stellen

Hersendood

Er is dus nadrukkelijk sprake van misleiding wanneer de wet deze terminologie van 'na overlijden' en 'stoffelijk overschot' hanteert. De term hersendood is de basis van deze misleiding. Hersendood is niets anders dan de constatering dat iemands hersenen zeer zwaar beschadigd zijn. Dat hersendood gelijk is aan dood, is een aanname die gelogenstrafd wordt door de feiten, zoals hierboven weergegeven. Het huidige hersendood-protocol dat deel uitmaakt van de wet op de orgaandonatie is daarom een invalide en onbetrouwbaar instrument om de dood vast te stellen. Feiten houden immers niet op te bestaan door ze te negeren.

Er kan wel vastgesteld worden dat een deel van de hersenfuncties afwezig is. Maar dit is wat anders dan afwezigheid van leven en bewustzijn. De Nederlandse hersenonderzoeker dr. Herms Romijn zegt in een interview: "Het begrip hersendood lijkt juist, maar is het niet. Er valt niet uit te sluiten dat lagere subcorticale delen in de hypothalamus en de amandelkernen nog actief zijn. In deze delen bevindt zich het vermogen om o.a. pijn, emoties en angst in zijn meest elementaire vorm te ervaren. Een hersendode is niet overleden."

Er is maar één conclusie mogelijk: Organen worden verwijderd uit een ernstig beschadigde - wellicht stervende - mens die op de operatietafel wordt gedood.

Er zijn mij verschillende voorbeelden bekend van mensen die na hersendood verklaard te zijn weer tot bewustzijn zijn gekomen. Wat dit met hen en hun familieleden doet, laat zich raden. Hier komt bij dat gesprekken met familieleden van donoren mij hebben laten zien dat de druk op mensen om kind of partner vrij te geven als orgaandonor enorm kan zijn. Naderhand hebben ze spijt gekregen van hun beslissing, mede omdat zij zijn gaan beseffen wat er werkelijk is gebeurd. De overheid heeft de plicht de burgers juist in te lichten. Daar hoort bij dat organen niet na overlijden, maar vóór

overlijden verwijderd worden. Juiste en volledige informatie is van essentieel belang binnen een democratie waarin mensen hun eigen beslissingen t.a.v. hun eigen welzijn en lichaam kunnen nemen. Dit laatste is een grondrecht.

Overheid, autonomie en integriteit

In mijn opvatting en die van vele anderen is de mens principieel bezitter van zijn eigen lichaam. In elke wet op de orgaandonatie die de beslissing over al dan niet donor zijn ook aan anderen (familieleden) toevertrouwt, wordt dit principe met voeten getreden.

Echter, het menselijk lichaam is geen ding dat door wettelijke manipulaties een andere eigenaar kan krijgen. Door geboren te worden behoort het lichaam essentieel en principieel toe aan die kracht, die energie, die ziel, die geest – hoe we het ook willen noemen – die zich ermee verbonden heeft en die wij 'mens' noemen. Geen enkel mens heeft in essentie en in principe het recht om zich de beslissingsbevoegdheid over een ander menselijk lichaam toe te eigenen. Ook geen ouders, ook geen overheid/staat via welke wetgeving dan ook.

Dat dit verregaande implicaties heeft, ben ik me bewust. Het zou goed zijn hier een open gesprek over aan te gaan op het fundament van de vraag "Wie of wat zijn wij in Wezen?" Op gezondheidsgebied en de meeste andere gebieden is deze vraag al lang uit beeld verdwenen. De vraag die hiervoor in de plaats is gekomen, is: "Wat levert het op?" Mijn overtuiging is dat mijn lichaam, mijn woning, mijn leven, mijn sterven enkel en alleen mij toebehoort en de overheid/staat moet stoppen om daarin door te dringen. Als zij het een goede zaak vindt dat ik mij als orgaandonor aanmeld, moet zij mij goed informeren en uitleggen waarom ze dat een goede zaak vindt. De beslissing dient zij zonder enige inmenging en sturing aan mij over te laten. In feite is er maar één integere oplossing: als ik orgaandonor wil zijn, meld ik dat via het donorregister; als ik het niet wil, hoef ik niets te melden. De integriteit van de overheid raakt steeds meer in het geding. Heeft de Eerste Kamer hier een boodschap aan als zij in januari over het ADR gaat beslissen?

Ger Lodewick is auteur van het boek 'Wat je over orgaandonatie zou moeten weten', zie blz. 59.

Ger Lodewick is beschikbaar voor lezingen in Nederland en Vlaanderen. Bel: (0031)504042277 of (0031)63335282.